

[Ohr. Hansen.]
 det andet. Det vil vel være en 3—3½ Aar, inden det foreliggende Projekt er gennemført, og forhaabentlig varer Krisen, som vi nu er inde i, ikke saa længe. Jeg tror for øvrigt, der er Folk nok; der findes her i København 300 Organisationer, og der er ikke ret mange af deres Medlemmer, som kommer i det kongelige Teater. Hvorfor ikke? Fordi Priserne er for høje. Man bør arbejde for at faa Billetpriiserne ned, saa er det min Overbevisning, at der vil være Folk nok til at fylde Teatret Aaret igennem. Forholdet vil ogsaa stille sig gunstigere, naar vi faar to Scener. At sætte et Stykke i Scene koster maaske 10 000, 20 000, 30 000, 40 000, 50 000 Kr., men naar det først er iscenesat og alt Materiellet er anskaffet og alle Prøverne holdt, kan det opføres langt billigere paa det andet Teater end paa det første, det er en stor Fordel ved at have to Scener. Det kongelige Teater bør ikke alene være for de rige, for dem, der har Raad til at betale, Arbejderklassen har fuldt ud den samme Ret til at komme og se Kunsten som Velhaverne. Det er min Overbevisning, at naar vi faar en Scene til, vil Forholdet blive et saadant, at ogsaa den arbejdende Klasse kan komme til at se virkelig Kunst, og uden at Staten behøver at tilskyde stort. Jeg tilføjer, at Teatret bør ikke drives paa samme Maade som nu, det giver Sløvhed, da man siger: Det spiller ikke saa stor Rolle, at der er Underskud, vi henter fra Statskassen. Jeg er mere stemt for, at Teatret, som Tilfældet var i nogle Aar, fik en bestemt aarlig Sum og ikke mere, saa maa det klare sig selv; jeg husker, at Teatret i sin Tid fik et aarligt Tilskud paa 125 000 Kr., og jeg synes, vi skulde ind paa noget lignende. Jeg har intet imod, at Staten betaler noget for den Kunststart, det er Tilfældet andre Steder; det kongelige Teater er, som jeg har nævnt før, ikke alene et Teater, men det er en Skole, hvor Kunsten og det danske Sprog plejes, og derfor har Staten nogen Pligt til at betale dertil, men det behøver ikke at være en saa stor Sum, som der betales i disse Aar. Hvis Lovforslaget føres igennem paa en fornuftig Maade, er det min Overbevisning, at man ikke Aar efter Aar behøver at beklage sig over det store Tilskud til det kongelige Teater. Jeg vil derfor slutte med paa mit

Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg er enig med Partiets ærede Ordfører om, at der nu har været talt længe nok om det kongelige Teater, og at Tiden nu er inde til at handle, og vil man af med det store Underskud, er der ingen anden Vej at gaa end den her foreslaaede. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling. Der er naturligvis forskellige Ting, som man kan undersøge og overveje i Udvalget, men jeg vil haabe, at Lovforslaget ikke vil komme ud af Udvalget, før vi er naaet til Enighed om et godt Forslag.

Ibsen: Jeg maa gøre den højtærede Minister for offentlige Arbejder min Kompliment, fordi han med en lykkelig Haand har faaet løst Dobbeltsceneprojektet, samtidig med at han skaffer Radiofonien sit eget Hus. Fra det kongelige Teaters Ledelse har der Gang paa Gang været fremsat Krav om en Dobbeltscene, for at man kunde komme ud over den Misère, Teatret for Øjeblikket befinder sig i, for at man skulde kunne udnytte alle tre Kunstarter fuldt ud, saaledes at man ogsaa i pekuniær Henseende kunde tjene saa meget ind, at Underskudet blev formindsket i betydelig Grad, og paa den anden Side ogsaa saaledes, at de kunstneriske Krav blev i højere Grad tilfredsstillet, end Tilfældet er nu, hvor den ene Kunststart ikke kan komme til for den anden. Der har af den højtærede Minister for Undervisningsvæsenet været fremsat et Forslag i Finansudvalget om Leje af en Privatscene. Man vilde leje Dagmar-teatret for et Tidsrum af 3 Aar for 100 000 Kr. om Aaret, for at man derigennem kunde gøre Erfaringer med Hensyn til Dobbeltscenen. Jeg maa sige, at denne Plan om en Annekscene tiltaler mig ikke, fordi de Erfaringer, man maatte kunne høste paa en saadan Annekscene, efter min Mening vilde være mindre værdifulde, naar det drejer sig om Driften af en Dobbeltscene undersamme Tag. Forskellen vil være for stor, naar man driver Teater dels paa Kongens Nytorv og dels i Jernbanegade, og Erfaringerne vilde derfor være ufuldkomne, naar de skulde overføres paa et enkelt Teater med to Scener. Det er klart, at Personalet vil kunne udnyttes langt bedre, naar Scenerne ligger i samme Bygninger, end naar Kunstnere og